

تداوم زجر و رهایی: نمود تغییر در روند زندگی زنان مبتلا به بیماریهای ایسکمیک قلب: یک مطالعه کیفی

نیره ناصری

کارشناسی ارشد پرستاری داخلی - جراحی، عضو هیأت علمی دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد
E-mail: n_nasari@pnu.iaun.ac.ir - naseri@nm.mui.ac.ir

مقدمه و هدف: بیماریهای ایسکمیک قلب، علت عمده مرگ و میر در زنان بالغ و ایجاد ناتوانی در زنان سالمند می باشد. تشخیص این بیماریها در زنان در مقایسه با مردان، پیامدهای مرتبط با سلامتی کمتری را به همراه داشته و آنها علی رغم تجربه نمودن علایم بیماری، بیشتر تمایل دارند که جستجوی کمک و پیگیری درمانی را به تأخیر بیندازند. در حال حاضر اطلاعات اندکی درباره جنبه های عاطفی و احساسی علایم زنان مبتلا به بیماریهای ایسکمیک قلب وجود دارد که البته اینچنین اطلاعاتی بیشتر از طریق توصیف ماهیت تجربیات فردی بیماران در تحقیقات کیفی میسر خواهد شد؛ لذا پژوهشی بدین منظور انجام گردید.

مواد و روش ها: این مطالعه، یک پژوهش کیفی با رویکرد پدیدارشناسی توصیفی می باشد. مشارکت کنندگان ۸ بیمار زن مبتلا به بیماری ایسکمیک قلب بوده که به صورت مبتنی بر هدف از بین بیماران بستری در بخش های CCU و قلب بیمارستانهای الزهرا، چمران و نور اصفهان انتخاب گردیده اند. جهت گردآوری اطلاعات از مصاحبه نیمه ساختار یافته استفاده شده و نهایتاً از روش کلایزی جهت تجزیه و تحلیل اطلاعات بهره گرفته شده است. **یافته ها:** پنج مفهوم اصلی بدست آمده از این مطالعه، یک وضعیت دینامیک در حال تغییری را در سلامتی زنان مبتلا به بیماری ایسکمیک قلب منعکس می کند. این مفاهیم عبارتند از: تداوم زجر و رهایی، مقاومت، خودتوجهی، فقدان کنترل و واکنش دیگران. در این مطالعه بیشتر به مفهوم مرکزی بدست آمده یعنی «تداوم زجر و رهایی» پرداخته خواهد شد.

بحث و نتیجه گیری: تداوم زجر و رهایی، برگرفته از تجربه یک دوره چند دقیقه تا چند ساعتی از زجر جسمانی و روانی و نقطه ای منحصر به فرد در زندگی بیمار است که حکایت از یک تغییر عمده در روند زندگی داشته که فرد را تا آستانه احساس مرگ پیش می برد. این امر طبیعتاً تأثیر نامطلوبی بر شرایط روانی بیمار گذاشته و ناپایداری شرایط قلبی وی را با مشکلات عدیده روانی نیز مواجه خواهد کرد. به تبع در چنین شرایطی، ارتقاء دانش بیمار درباره ماهیت بیماری و اطمینان بخشی پیرامون در دسترس بودن منابع مراقبتی درمانی می تواند در تسکین شرایط جسمی و روانی بیماران بسیار مفید باشد. لذا پرستاران بخش های ویژه می توانند از طرق مختلف نظیر حمایت ابزاری در خانه، پیگیری های تلفنی و گروه های همسان، بیماران را حمایت کرده و تا حدود زیادی در ارتقاء کیفیت زندگی آنها سهیم باشند.

واژه های کلیدی: بیماریهای ایسکمیک قلب، زنان، پدیدارشناسی